

der ftalater, eller er der ikke ftalater i det, vi køber. Men 3 måneder fra nu kan der ikke længere købes legetøj med ftalater i Danmark.

Formanden:

Så er det hr. Torben Hansen som medspørger.

Torben Hansen (S):

Jeg synes, det er ærgerligt, at ministeren har bøjet sig for et pres, som vi åbenbart ikke kan få indblik i hvad er, og har udsat den her frist i 3 måneder. Det synes jeg er ærgerligt, og jeg synes, det er beskæmmende.

Ministeren bruger hele tiden som argumentation, at både Sverige og Storbritannien også har en længere frist, til og med den 16. april eller måske endda senere, men når ministeren bruger det som argumentation, kan hun så ikke også bekræfte, at det suverænt største legetøjsmarked i Europa – Tyskland – rent faktisk holder fast i den 16. januar, den samme dato, som ministeren jo også selv skrev ud om i juli måned 2006, og som ministeren åbenbart efter pres fra legetøjsindustrien selv ændrede til 3 måneder efter? Kan ministeren ikke bekræfte, at det største marked holder fast?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jo, det er rigtigt. Det, der jo så i den sammenhæng kan være interessant, er: Hvis nu vi lige kører over Øresundsbroen, så står vi i Malmø på en halv time, og der kan forbrugerne altså købe legetøj, indtil der ikke er mere på hylderne. Det er bare et eksempel på, at EU-landene har valgt at implementere det her forskelligt.

Til gengæld må man jo så også sige – og det vil hr. Torben Hansen formentlig kunne give mig ret i – at der ikke er andre lande, hvor producenterne og importørerne har lovet, 3½ måned før de ellers skulle, at lade være med at importere, så der ikke kom mere ind på hylderne. Det er jo sådan set det, der er rigtig interessant i forhold til, hvor længe de her ting er i cirkulation.

Torben Hansen (S):

Jo, men jeg synes da, det er glædeligt, at importørerne har stoppet allerede den 1. oktober 2006. Men når man så ser den dokumentation, der har ligget hen over sommeren, hvor man har kunnet forstå, at der var nogle frygtelig lange tidsfrister, kan man jo også se, at de kæmpestore lagre, som de bl.a. har op imod jul, har de langt hen ad ve-

jen nået at fylde op inden den 1. oktober 2006. Så jeg tror ikke, det har været det store tab.

Men kan ministeren bekræfte, at hun også har brugt argumentationen med, at det her vil koste legetøjsbranchen 1 mia. kr.? Vi kan bl.a. se af det, som ministeren har sendt over til Miljøudvalget, bilag 35, den 13. oktober 2006, at der henvises til, at industrien og importører regner med, at det her kommer til at koste dem 1 mia. kr. Og er det ikke ret meget, når man tager i betragtning, at den samlede omsætning inden for branchen er godt og vel 2 mia. kr., hvis de har halvdelen af deres omsætning til at ligge i ftalater – og fra januar til april? Det holder vist ikke vand, vil jeg sige til ministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det er nogle tal, som branchen har angivet. Jeg skal ikke kunne sige fuldstændig på decimaler, hvad det er.

Det, der står fuldstændig klart, er, at der vil være tale om et tab. Det, der også står fuldstændig klart, er, at første gang, den branche overhovedet har kunnet ane, at der var noget på vej i forbindelse med den specielle regulering, vi taler om her, er i december 2005. De hører så om det ultimo februar 2006.

Kl. 14.35

De tror så, fordi de er vant til at arbejde med nogle andre slags direktiver i EU, at der er 18 måneders implementering, og derfor er der nogle af dem, der kommer i klemme.

Der må jeg sige til Socialdemokratiets ordfører, at min tilgang til det her har været, at de store såmænd nok skal klare sig, dem er jeg overhovedet ikke bekymret for. Men der kan være nogle små legetøjsforhandlere, der kommer til at brænde inde med et eller andet et eller andet sted, fordi vi laver en alt for hurtig implementering – en hurtigere implementering, end de har haft mulighed for at forudse.

Da de gør opmærksom på det i forsommeren og vi så tager det op i Europa-Kommissionen – hvordan det her bliver implementeret, og hvad der er den rigtige måde at gøre det på – og der er rejst den usikkerhed, og det viser sig, at den er berettiget, så siger Kommissionen: Det, vi kan anbefale, er 12 måneder plus 3 måneder.

Og må jeg så ikke lige gøre opmærksom på, at da den daværende regering lavede forbuddet mod det i forbindelse med børn under 3 år – der, hvor der reelt er en sundhedsrisiko – gav man ikke plus 3 måneder, da gav hr. Svend Auken plus 12 måneder.